

ת"פ (רחובות) 41160-11-21 - אסף ארמה נ' מדינת ישראל

ת"פ (רחובות) 41160-11-21 - אסף ארמה נ' מדינת ישראל/שלום רחובות

ת"פ (רחובות) 41160-11-21

אסף ארמה

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום ברחובות

[29.12.2024]

כבוד השופטת קרן וקסלר

החלטה

לפניי בקשה לאסור את פרסום שמו של המבקש.

העובדות הצריכות לעניין

ביום 17.11.21 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו ריבוי עבירות מין, הטרדה מינית ומידע כוזב במחשב.

ביום 22.9.22 הורשע המבקש במסגרת הסדר טיעון, בהתאם לכתב אישום מתוקן, בעבירות של ניסיון למעשה מגונה

ללא הסכמה (שבע עבירות) לפי סעיף 348(א), בנסיבות סעיף 345(א)(1) יחד עם סעיף 25 בחוק העונשין, תשל"ז-

1977 (להלן: חוק העונשין); ניסיון למעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 (3 עבירות), לפי סעיף 348(א)

בנסיבות סעיף 345(א)(3) יחד עם סעיף 25 בחוק העונשין; ניסיון להטרדה מינית, (5 עבירות) לפי סעיפים 5(א) ו- 3(א)(4)

בנסיבות סעיף 3(א)(6) בחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998, יחד עם סעיף 25 בחוק העונשין; מידע

כוזב במחשב (45 עבירות), לפי סעיף 3(א)(1) בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995; ומעשה מגונה בפומבי, עבירה לפי

סעיף 349(א) בחוק העונשין.

על פי המתואר ובתמצית, החל מחודש אוקטובר 18' ועד ליום 22.7.20 נהג המבקש להתכתב תכתובות בעלות אופי

מיני עם משתמשות רבות באתר המיועד לילדות ולנערות ולהעלות לאתר פוסטים בעלי אופי מיני. המבקש נהג להציג

עצמו בכזב בפני המשתמשות באתר כקטינה בת 13-15 שנים ולהתכתב עמן על נושאים שונים הקשורים לכאב

באשכים; בחלק מההתכתבויות שלח המבקש למשתמשות באתר תמונות בהן הופיע איבר מין זכרי חשוף, תמונות של

ילדים קטנים עירומים או תמונות תקריב על איברי מין של קטינים בבגדי ים והכל לשם ביזוי מיני. בחלק מהמקרים,

מסרו המשתמשות למבקש שהן בנות פחות מ 15 שנים, הפנה אליהן התייחסויות מיניות חוזרות והכל כמפורט בטבלה

המצורפת לכתב האישום.

ביום 27.10.24 גזרתי את דינו של המבקש לשמונה חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות, ככל שיימצא המבקש מתאים לכך; מאסרים מותנים; קנס וצו מבחן למשך שנתיים. הדיון נקבע ליום 19.1.25 לצורך קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

במסגרת גזר הדין צוין כי במהלך הקשר עם שירות המבחן הופנה המבקש לאבחון, במטרה לבדוק אם הוא נמצא על הספקטרום האוטיסטי. בהמשך נמצא כי המבקש אכן מתפקד על הספקטרום האוטיסטי, בעל קשיי קשב וריכוז וקשיים קוגניטיביים וכיום נמצא במעקב בפסיכיאטרי במרפאה.

תמצית נימוקי הבקשה

המבקש מפנה לסעיף 68(ב)(5) בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט) המתיר לבית המשפט לקיים דיון בדלתיים סגורות, לצורך הגנה על עניינו של נאשם בעבירת מין או בעבירה על פי החוק למניעת הטרדה מינית; וכן לסעיף 70(ב) לפיו רשאי בית המשפט לאסור פרסום בקשר לדיוני בית המשפט אם ראה בכך צורך לשם הגנה על עניינו של בעל דין.

המבקש צרף לבקשה מסמך מיום 18.11.24 ערוך על ידי ד"ר נדב גולדנטל, מנהל היחידה להפרעות התפתחות מבוגרים: "מרפאת קשת"- המרפאה למבוגרים בספקטרום האוטיסטי בבית החולים שיבא, בו צוין כי המבקש מאובחן באוטיזם והפרעות ADHD. מאז יום 30.10.23 נמצא בטיפול במרפאה. לאחרונה החל לסבול מתסמיני חרדה ותסמיני דיכאון עם אי שקט קל והתגברות קשיי ויסות רגשי, בשל העובדה כי גזר הדין ושמו יפורסמו יחד עם העברות בהן הורשע. המבקש מתאר קשיי שינה, חרדה, אשמה, פגיעה בערך העצמי, חרטה ודכדוך. להערכת ד"ר גולדנטל, פרסום גזר הדין ברבים עלול להביא להחמרה חרדתית דיכאונית משמעותית, התגברות קשיי הוויסות הרגשי ופגיעה תפקודית תוך אובדן הישגים קליניים רבים.

לדעת המבקש המשך פרסום שמו יחמיר באופן דרמטי את מצבו הנפשי ויפגע בסיכויי שיקומו. בנסיבות אלה, סבור הוא כי הוכח "נזק חמור" כדרישת הפסיקה, המצדיק חריגה מעיקרון הפומביות.

המשיבה מתנגדת לבקשה, תוך שהצביעה על התקופה הממושכת- למעלה משלוש שנים- שבמהלכן התנהל התיק בדלתיים פתוחות, כאשר שמו של המשיב גלוי לכל. יתירה מכך- המסמך עליו מתבססת הבקשה נערך רק כחודש וחצי לאחר מתן גזר הדין, אשר כאמור פורסם זה מכבר, ובנסיבות אלה אין כל טעם בהטלת איסור הפרסום בשלב זה. המשיבה הוסיפה וטענה כי הנזק שהוצג על ידי המבקש אינו עולה כדי "נזק חריג" כפי שדורשת הפסיקה ומדובר בפגיעה רגילה וטבעית הנגרמת לכל נאשם כתוצאה מקיומו של הליך פלילי. הדגישה כי קיימת חשיבות יתירה לפרסום שמם של הנאשמים, על מנת להזהיר את הציבור מפגיעות עתידיות אפשריות. קל וחומר, כאשר אין מדובר בחשוד אלא במי שנמצא אשם בביצוע העבירות.

דיון

עיקרון פומביות הדין, המעוגן בסעיף 3 לחוק-יסוד: השפיטה ובסעיף 68 לחוק בתי המשפט, הוא אבן יסוד בשיטת המשפט הישראלי - עיקרון על, אשר נועד להבטיח את שקיפות ההליך השיפוטי, באופן שיאפשר בקרה שוטפת על הנעשה בין כותלי בית המשפט (בש"פ 5759/04 תורג'מן נ' מדינת ישראל (1.8.04) (להלן: עניין תורג'מן); בש"פ 2211/15 פלוני נ' מדינת ישראל (14.4.15)).

יפים לענייננו, דברי כב' השופטת ע' ארבל, בבש"פ 2484/05 פרי נ' מדינת ישראל (18.7.05):

"אין חולקין שפומביות הדין המשפטי, במובנו הרחב הכולל הן את קיום הדין המשפטי באופן הפתוח לציבור הרחב והן במובן פרסום זהות בעלי הדין, מהווה סימן היכר לשיטה משפטית בחברה דמוקרטית, שיטת משפט המזמינה את כלל הציבור להיחשף לפעולותיה, ללמוד אותן, לבקרה ולהעריכן. פומביות הדין חיונית היא. כך יכול כל אזרח להיחשף להליך המשפטי, בין אם עניינו בהליך הנו אישי ובין אם התעניינותו נובעת מכל טעם אחר. זכותו הבסיסית של כל אזרח לדעת, ללמוד ולחקור את המתרחש בתוך אולם בית המשפט, בטרקלין בו דנים על החטא ועונשו כמו גם את זהות השופט היושב בדין, את זהות בעלי הדין ואת טיבה של ההכרעה השיפוטית".

לעיקרון זה חריגים, רלוונטיים לענייננו הם אלה הקבועים בסעיף 68(ב)(5) לחוק בתי המשפט, לפיו רשאי בית המשפט לדון בדלתיים סגורות "לשם הגנה על ענינו של מתלונן או נאשם בעבירת מין או בעבירה על פי החוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998", ובסעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט, לפיו: "בית משפט רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט, במידה שהוא רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון או לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות של אחד מהם, לשם מניעת פגיעה בפרטיות של אדם בשל חשיפת מידע רפואי עליו או לשם מניעת פגיעה בפרטיותו של אדם עם מוגבלות שכלית או של אדם עם מוגבלות נפשית, כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות, של אחד מהם".

נפסק כי על המבקש לאסור את פרסום שמו מוטל הנטל לשכנע כי עקב הפרסום עלולה להיגרם לו פגיעה חמורה, יוצאת מגדר הרגיל, הנגרמת, מטבע הדברים, לכל אדם, כתוצאה מקיומו של הליך פלילי נגדו וכי ראוי להעדיף את מניעת אותו נזק חמור, על פני העניין הציבורי שבפרסום שמו (בש"פ 4495/21 אוריל נ' מדינת ישראל (27.6.21); רע"פ 2246/16 פלוני נ' רשת מדיה בע"מ (1.5.16)).

ביישום מבחני הפסיקה לענייננו, מצאתי כי לא עלה בידי המבקש להוכיח כי עניינו נופל בגדר אותם חריגים המצדיקים מתן איסור פרסום.

ראשית, יש לציין, כי ספק אם סעיף 68(ב)(5) לחוק בתי המשפט רלוונטי לענייננו, בשים לב לכך שלמעשה שמיעת התיק הסתיימה וכל הדיונים נערכו בדלתיים פתוחות.

לגופם של דברים, איני מתעלמת מתחושותיו של המבקש- הדריכות, החשש מפרסום שמו, חוסר המנוחה או קשיי השינה המלווים אותו ומוכנה אני להניח כי בעקבות הפרסום עשוי להיגרם לו נזק מסוים. ואולם, המבקש לא עמד בנטל לשכנע כי תיגרם לו פגיעה חמורה וקשה, מעבר לזו הטבעית והמובנת, הכרוכה בהרשעה בעבירות מסוג אלה בהן הורשע, אשר יכולה לשמש בסיס לחריגה מעיקרון פומביות הדין. גם העובדה שהמבקש אובחן על הספקטרום האוטיסטי אין בה כדי להטות את הכף לעבר אי- פרסום שמו, שכן אין מדובר במי שסובל ממוגבלות שכלית או נפשית, כהגדרתה בחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלויות.

יש לזכור, כי נוכח מעמדו הרם של עקרון פומביות הדין, נפסק כי את החריגים לעקרון זה יש לפרש על דרך הצמצום (בש"פ 4814/05 פלוני נ' מדינת ישראל (26.7.05); בש"פ 2322/13 אברהם נ' מדינת ישראל (1.5.13)). בפרט הדברים אמורים נוכח האינטרס הציבורי בפרסום שמם של נאשמים בעבירות מין, שתכליתו, בין היתר, להזהיר את הציבור מפגיעות עתידיות. עוצמתו של האינטרס הציבורי שבפרסום שמו של בעל דין בפלילים גוברת ככל שמתקדם ההליך הפלילי ובהקשר זה יש להביא בחשבון את השלב בו נמצא ההליך המשפטי ואת עוצמת האינטרס הציבורי שבפרסום שמו של המבקש, שכבר הורשע בעבירות המיוחסות לו ואף נגזר דינו- לעומת חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום (ראו: בש"פ 2211/15, פסקה 12).

לכך יש להוסיף, כי הבקשה הוגשה בשיהוי ניכר, כאשר למעלה משלוש שנים מתנהל התיק בדלתיים פתוחות. גזר הדין פורסם, כאמור, כבר ביום 27.10.24, לרבות במאגרים המשפטיים. בנסיבות אלה, למעשה אין כל טעם בהטלת איסור פרסום בשלב זה.

לאור כל האמור- הבקשה נדחת.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח כסלו תשפ"ה, 29 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.